

RAKOUSKÁ LOUKA

Na tomto nádherném a uklidňujícím místě se zapadajícím sluncem si připadám jako ve snu, který bych si přehrávala nejraději každý den. Cítím, jak krásně voní rozkvetlé fialové květiny, jimiž pohupuje jemný vánek masírující i můj obličej. Představuji si, že na krásné červánkově barevné obloze je místo mraků pasoucí se stádo různobarevných koní.

Lehnu si do vysoké trávy a poslouchám, jak někde v dálce zurčí potůček, který přetéká přes kameny a vydává šumivý zvuk, jako kdyby zpíval. Paprsky zapadajícího slunce se opatrně a lehce dotýkají mé studené kůže. Nad údolím se táhne mlha, jako by se tudy rozlévalo moře. Jen vrcholky hor vystupují z mlhy jako korálové útesy.

Po chvíli vidím, že již sluníčko zapadlo za vyhřáté hory a poslední paprsek pohladí moji tvář na dobrou noc.

(Mariana, 8.A)

